

בס"ד ז' טבת ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 16:17
 צאת השבת - 17:09
 רבנו תם - 17:39
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושתים - עלון מס' 1086
 @ מכריזין תענית **עשרה בטבת** שיחול ביום שלישי.
סיום הצום בצאת הכוכבים בשעה 16:51. יה"ר שיהפוך
 הקב"ה צום זה לששון ולשמחה ולימים טובים, אכ"י"ר.
 @ במוצאי שבת מתחילים **"ברכת הלבנה"**.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידיון: "יחי דבר"
 (יחזקאל לז')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

צום עשרה בטבת נקבע ע"י
 הרבנות ליום הקדיש הכללי

פרשת ויגש

מעייני הפרשה:

← נאומו הגדול של יהודה, בו הוא מבקש לשחרר את בנימין.
 ← **"אני יוסף"** - יוסף מתוודע אל אחיו והזמין את כל המשפחה למצרים.
 ← **"עוד יוסף חי"** - יעקב מסכים לרדת מצרימה לראות את בנו.
 ← בדרך למצרים, רשימת שבעים הנפש הבאים מצרימה.
 ← הפגישה המרגשת בין יעקב ליוסף.
 ← יוסף מציג את אביו ומשפחתו לפני פרעה ומושיב אותם בארץ גושן.
 ← תקנותיו של יוסף במצרים בשנות הרעב.
 ← **"וירא את העגלות אשר שלח יוסף..."**
 מלשון הפסוק משמע שיעקב אבינו ראה רק את **העגלות אשר שלח יוסף**, ולא את העגלות אשר שלח פרעה. הסבר מעניין לכך הובא במדרש רבה (צד, ג) ובלקוט שמעוני (רמז קנב), שעל העגלות של פרעה נחקקו צורות של עבודה זרה, על כן עמד יהודה ושרף את כל העגלות אשר שלח פרעה, כי רגיל היה שבת יהודה לשרוף עבודת אלילים.
 ← **"ויברך יעקב את פרעה"**
 אומר הישפת אמת! (לקוטים פרשת שמות), שברכת צדיק אינה שבה ריקם, ומברכה זו זכה פרעה לבת צדקנית 'בתיחי' שהצילה את משה רבינו ע"ה.
 ← **"וכל יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו"**
 מדוע נאמר **"מפניו"**? אלא שבטי ג-ה שהיו כה ישרים וצדיקים, נבהלו **"מפניו"**, בראותם שהגיעו למדרגה כזאת שלא הכירו את פני יוסף אחיהם, ולא יכלו להבדיל ולהבחין בין פני יהודי לפני גוי. (הגרי"א אנצוגו צ"ל)
 ← **"והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם"** (מ"ה י"ב).
 רש"י: כי פי המדבר אליכם - **בלשון הקודש**. לכאורה היה צריך לומר **"והנה אזניכם שומעות כי פי המדבר אליכם"**? אלא משמע כי לפי ההתנהגות שרואים בבית, ניתן להכיר אם מדברים רק לשון הקודש (כ"יך מרן אדמו"ר הקה"ט בעל 'חכמת אליעזר' זצלה"ה)

□ **"אל תרגזו בדרך"**

אומר רש"י אל תתעסקו בדבר הלכה. מזה אנו רואים גודל מעלת השבטי י-ה, שגם אחרי שעברו מאורעות גדולים כל כך, של מאסר שמעון ובנימין, ושנדע להם שהוא יוסף, בכל זאת ידע יוסף שמיד כשיצאו ממנו מיד שוב יעסקו בתורה **"כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ויליה"**. (בריסק)

□ **"ויאמר אלקים לישראל... ויוסף ישית ידו על עיניך"**
 הנה ידוע כי **"יד"** מרמז על **"מעשה"**, וזה מה שאמר השי"ת ליעקב אבינו: **"ויוסף ישית ידו"** יוסף יתנהג במעשיו הנקראים ידים, **"על עיניך"** לפי השקפת עיניך ורצונך. (מקור ברוך)

□ **"קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשיאתם את אביכם ובאתם"**

מדייק מזה הדעת זקנים שבני יעקב נשאו את יעקב על הכתף כל הדרך מארץ כנען עד מצרים, כמו שאמר להם **"ונשאתם"** את אביכם, והעגלות היו רק לנשים ולטף.

□ **"רב עוד יוסף בני חי"**
 מפרש רש"י **"רב"** - יש לי הרבה שמחה וחדוה כיון שעוד יוסף בני חי, והדעת זקנים מפרש הלשון רב שכשהיו מספרים לו גדולת יוסף, אמר להם רב אין עוד צורך לספר עליו, העיקר שהוא חי.

□ **"רק ארמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו חקם אשר נתן להם פרעה"** (בחינם)
 יש מפרשים למה נתן להם בחינם, בגלל שרצה יוסף לתת למשפחתו אוכל בחינם, וכדי שלא יבואו המצריים בטענות למה הם יחסנים יותר מכל המצריים, לכן נתן גם לכומרים ולכן גם מגיע למשפחת יוסף שהם גם חשובים.

פנות הניבים והפתגמים

□ **"הרואה גמל בחלום"**
 פתרון חלום על גמל מייצג לפי הקבלה את הפתגמים: **"סוף מעשה במחשבה תחילה"** ו-**"מי שטרח עררב שבת יאכל בשבת"**. כלומר, הופעה של גמלים בחלומות מסמלת לפי הקבלה מעשים שאנו עושים בחיינו כיום אשר בעתיד ישפרו את חיינו. חלומות על גמלים מייצגים התנהגות ומעשים מתוך ראייה קדימה אל עתידנו. (גמל זה סימן טוב, משום שגמל מעיד על שפע ועושר. בעיקר רוחני)

הסירו ממשול מדרך עמי! העלון שטון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים **"לדעת"** ו-**"חידושי"**: <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

צום עשרה בטבת

ביום עשרה בטבת סמך נבוכדנצר הרשע מלך בבל על ירושלים, והביאה במצור ובמצוק.

א הכל חייבים להתענות ואסור לפרוץ גדר. ואין הדבר תלוי ברצון הקהל. [שו”ת יביע אומר חלק א סימן לג].

ב חיוב התענית הוא מזמן עלות השחר דהיינו שעה ושנים עשר רגעים בשעות זמניות, לפני הזריחה, עד צאת הכוכבים, שהוא כעשרים דקות אחר שקיעת החמה. [ילקוט יוסף-מועדים-תקצט].

ג הישן על מיטתו שינת קבע בליל התענית, וקם משנתו באמצע הלילה, אסור לו לאכול ולשתות, אפילו קודם עמוד השחר. אך אם התנה קודם שהלך לישון שבדעתו לקום קודם עמוד השחר ולאכול, מותר לו לאכול עד עמוד השחר. וכל זה על פי הפשט, אך על פי הזוה”ק אין לאכול גם על ידי תנאי. [יביע אומר ה’ סי’ כב].

ד אף תלמידי חכמים ומלמדי תינוקות, חייבים להתענות כל תענית צבור. אולם אין להם להתענות תענית שובבי”ם או תענית לכפרת עוונות וכדומה, בזמן עבודתם, כיון שעל ידי חלישות כוחם ימעטו במלאכת שמים. וכן הדין לפועלים או לפקידים, וכל שכן לבני ישיבה ההוגים בתורה שאסור להם להתענות תעניות הנזכרים. ובימי השובבי”ם שדין שיתענו תענית דבור, אך אסור להם לבטל מסדר לימודם ולקרוא תהלים, כי אין לך דבר העדיף יותר מלימוד הגמרא וההלכה. [יביע אומר חלק ב’ סימן כח סק”ז].

ה כל הצומות הללו מותרים בחריצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשיש המטה, חוץ מתשעה באב. ומותר להתרחץ בחמין בימי הצומות. והמחמיר תע”ב. [ילקוט יוסף מועדים עמ’ תקל].

ו חולה שאין בו סכנה פטור מלהתענות בכל הצומות הללו. ורשאי לאכול בבוקר, כשיש צורך בכך, ואין צריך להתענות תענית עוות. וכל שכן שאין צריך לאכול ולשתות פחות מכשיעור. ואפילו חולה שנתפא אך עודנו חלש, כל זמן שיש חשש שאם יצום יחזור לחליו, פטור מלהתענות. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקלא].

ז זקנים תשושי כח שמצטערים בתעניתם פטורים מכל הצומות הללו לרבות תשעה באב. [ילקוט יוסף-מועדים-תקלב].

ח קטן שלא מלאו לו שלש עשרה שנה ויום אחד, וקטנה שלא מלאו לה י”ב שנה, פטורים מהתענית. ואפי’ תענית שעות אין להם להתענות, אף שיש להם דעת להתאבל על החורבן. ויש מחמירים לומר שאין להאכילם אלא לחם ומים, אך המנהג להקל לתת להם כל צרכם, וכן ראוי להורות בזמן הזה שירדה חולשה לעולם. [ילקוט יוסף דיני חינוך קטן עמוד רלט. ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקל].

ט חולה וזקן שפטורים מלהתענות בימי הצומות הללו, אינם צריכים התרה לפני שיאכלו. וכן חתן ובעלי ברית שאינם משלימים התענית כשהצום דחוי, רשאים לאכול בלי התרה, והמחמיר לעשות התרה כשהדבר אפשרי בנקל, תבוא עליו ברכה. [יביע אומר ח”ב סי’ ל’ אות ה-ח].

י אין לשטוף את הפה בבוקר בהתעוררו משינתו בימי תעניות צבור. ומכל מקום במקום צורך יש להתיר כשאינו שם בפיו יותר משיעור רביעית בבת אחת, ובאופן שיוודע בעצמו שיוכל להזהר שלא יבלע מן המים. וכן מותר להשתמש במשחת שיניים בתעניות צבור על הדרך הנ”ל למי שקשה לו בלי לצחצח את שיניו. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקלד].

יא אדם בריא שמתענה, אך עליו לבלוע גולות וכדורים נגד מיחוש ראש וכדומה, מותר לו לבלוע התרופה בלי מים, כל שאין בה טעם ערב לחיך. וכן מותר לשתות תרופות שאין החיך נהנה מהם. אבל אם החיך נהנה מהם אין להתיר. אולם במקום חולי פנימי אין להחמיר. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקלה].

מכל מלמד השכלתי

”אדני ישאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או און”

ידוע שבאינו שבשמיים רוצה מילדיו יותר מכל אחדות. ואם לא, חלילה, מגיעים לשנאה, ”ולא יכלו דברו לשלום... ויתנכלו אותו לחמיתו... ועתה לכו ונהרגו...” ידוע שעם ישראל הם עזים שבאומות, שאומרת התורה לולא התורה שניתנה להם היו הופכים את העולם. וידוע שהתורה מתשת כוחם של ישראל אזי יוצא מהם רק אור התורה ואור חנוכה שמלווה אותם כל השנה והילה שמסביב כל מצוה וחסד שעושים. ובא הפסוק הקצר הזה לכאורה והוא ארוך מיני ים ומבטא המון תכונות ומעשים בעם ישראל. הכיצד? בידוע שבורא עולם חירז על אומות העולם עם התורה הקדושה והם סירבו לקבלה על ישמעאל והן עשיו, ורק עם ישראל כשנשאלו על התורה אמרו ”נעשה ונשמע”. שנאמר בספא של הפסוק ”לאמר היש לכם אב או אח”, ומהו? קודם ”לאמר” בלשון רכה, ועוד התיבות ”אב-אח” גימטריא ”שנים עשר השבטים” הכוללים את כל עם ישראל.

התיבה ”לכם” אותיות ”מלך” מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שנתן את התורה לעם ישראל כאשר אמרו נעשה ונשמע. וכיצד יקיימו נעשה? התיבות ”אב” או ”אח” הם התשובה, הכיצד? שרומזות הם לשני לוחות הברית שהם מקשה אחת. חמש הראשונות מצד ימין הם מצוות שהן אדם למקום שזהו ”אב” שבשמיים וחמש דברות שהם מצד שמאל שהם המצוות בין אדם לחבירו שזהו ”אח”. והרי כל עם ישראל אחים. ולכן תנוספה התיבה אב ”און” אח שהיא מלמדת את עם ישראל שאל לו לאדם חלילה לבחור אך ורק בחמש הדברות שבצד ימין או חלילה לבחור בחמש הדברות שבצד שמאל. כל עם ישראל הוא מקשה אחת ולא רק בגשמיות כל שכן ברוחניות. ולומדים זאת גם מחג החנוכה מלשון חינוך עם ישראל, שכל נר (יהודה) הוא אור לגויים, אור לאחינו התועים והטועים, אור למשפחתו ולילדיו כאשר מקים משפחה, וכל אחד ואחת זוכים להקים מנורה המחברת את כל חלקי ורבדי העם, כל אחד לפי מעמדו כבודו ומעלתו.

”ויצא האזוד מאתי... אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה” ידוע שעם ישראל אינו אומה אלא בתורתה באחדותה ובאהבת האחד את השני. זה מה שהגן והציל את עם ישראל בגלויות ובגזירות שעברו, שכאשר קיימו את הפסוק ”הן עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב” עברו וצלחו את אותם הגזירות ובאותו הזמן. וכתל דור דור הרי עומדים עלינו לכלותינו והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם, וכל זאת רק משום שעם ישראל באהבה אחוה שלום רעות ואחדות. שהרישא ”ויצא האחד...” דהיינו שכל מקום שעם ישראל עבר בגלויות ובגזירות הקשות, ניצחו ושרדו גם את אלה, כפי שאומרים ”עברנו את פרעה נעבור גם את אלה”. וזאת רק משום שנאמר בהם ויצא האחד.. דהיינו שהיו עם אחד ולב אחד, לכן ”ויצא האחד מאתי ואמר אך” ר”ת ”ואומה” זו היא לנצח ולא אלמן ישראל, כל זמן שהם בגלויות, בפרעות, בגזירות הקשות, השכינה עמם שנאמר ”בכל צרם לו צר”.

לע”נ רפאל (רפי) בן שמחה וזוהרה (זרי) בת פריחה ע”יה ולרפואת כל עם ישראל. (עבדכם שלמה אלביליה)

פרוטקציה של הקב"ה

סיפר הרב חיים זאיד שליט"א: כידוע, ישנן תרופות שאינן נכללות בסל שירותי הבריאות. בכל שנה יושבת וועדה ומחליטה מה כן ייכנס לסל ומה לא. ישנה תרופה מסוימת שעלותה יקרה מאוד. תרופה זו אינה מוגדרת כימצילת חיים אבל בהחלט עוזרת ומסייעת לשכך את הכאבים במקרים בהם החולה סובל. אולם התרופה אינה נכללת בסל שירותי הבריאות ולכן אין קופת החולים מממנת את עלות התרופה, אלא על החולה לרכוש אותה מכיסו הפרטי. במקרה הצורך ניתן להגיש בקשה לוועדת חריגים. הוועדה מתכנסת ובוחרת כל מקרה לגופו, ובסיכומו של עניין מאשרת או לא מאשרת את רכישת התרופה במימון או בסיוע קופת החולים.

בבין הזמנים של שנת ה'תשע"ט ישבו שני אנשים בקופת חולים מכבי שברחוב רבי עקיבא בבני-ברק. מאחר והללו המתינו זמן מה, התפתחה שיחה ערה בין השניים. האחד סיפר לשני, כי הוא ממתין לשירותי המשדר כדי להגיש בקשה לוועדת חריגים כיוון שאביו צריך להשתמש בתרופה פלונית, המסייעת עבורו לשכך את כאביו ואינה נמצאת בסל שירותי הבריאות. לשמע הדברים שאל השני: "האם יש לך מכרים או אנשים קרובים, שיכולים להמליץ עבורך בוועדה?" ואותו יהודי ענה "לא, אין לי "בתמימות". "אם כך", אמר לו, "אתה סתם מבזבז את זמנך היקר, כיוון שהם בוועדה דוחים את כולם! אני לעומתך מסודר. יש לי חבר הקשור לוועדה וברגע שהם ישמעו את שמו, אני בטוח, שהם יאשרו לי את התרופה בוועדת החריגים!". לשמע דברים אלו פנה אליו הראשון ואמר: "לי יש קשר ישיר עם בורא עולם! זוהי הפרוטקציה הטובה ביותר!!! המועילה עשרות מונים מפרוטקציה של בני אדם."

תורו של האדם שיש לו פרוטקציה הגיע. הוא פנה לפקידה והסביר, איזה תרופה הוא מבקש להעביר בוועדת חריגים והוסיף שיש לו קשרים וביקש שבבקשה תציין את השם של אותו אדם שהוא הכיר. הפקידה הסבירה לו, כי אינה מתכוונת לכתוב את השם של אותו אדם שהוא הכיר, בהטעימה כי החלטת הוועדה היא אך ורק לפי מצבו הבריאותי של החולה. כששמע, שהיא אינה מוכנה לציין את קשריו, הוא התפרץ וצעק לעברה וגרם למהומה. הפקידה התקשרה מיד וביקשה, שיבואו אנשי האבטחה. בתוך שניות אחדות הגיעו שני מאבטחים, והם הוציאו אותו בכוח מחוץ לבניין. הגיע תורו של השני. הוא פנה לפקידה והעביר את הבקשה לוועדת חריגים עבור אביו החולה, ובסיום דבריו ביקש: "אני מבקש שתוסיפי הערה למטה: "שהחלטה לקבל את התרופה אינה תלויה בוועדה אלא בבורא עולם".

הפקידה אמרה לו: "זה לא עניין של דת. אם מגיע לאביך - הוועדה תאשר. ואם לא - לא יאשרו". אבל מיועדנו חזר ואמר: "מה ביקשתי ממך? כסף? בקשה קטנה שתרשמני" אמר בנחרצות. "אבל אני לא יכולה, יחשבו, שאני לא נורמלית" השיבה הפקידה. "טוב, תרשמי, כי הפציינט מבקש להוסיף, שהקב"ה הוא הקובע והמחליט ולא חברי הוועדה". הפקידה שלחה את הבקשה במייל והאחראית שקראה את הבקשה וראתה את התוספת התפלאה. היא

התקשרה לפקידה, כדי להבין מדוע כתבה זאת. הפציינט עדיין עמד ליד הדלפק ומילא את הטפסים. המזכירה נתנה לאחראית לדבר איתו. הלה שפך את לבו והסביר לה, שהוא מטפל לבדו באביו החולה והוא מאכיל, משקה, מטילל איתו והוא רואה בסבלו. היות ואין באפשרותו לרכוש את התרופה, הוא מתחנן אליה שתאשר לאביו את התרופה. דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב. היא השיבה, שאין הדבר תלוי בה אבל היא תנסה לעשות ככל שביכולתה. היא התקשרה לראש הוועדה, וביקשה ממנו, שיאשר את הבקשה לתרופה למיודענו. ראש הוועדה אישר מיד את הבקשה, והורה כי הוא יכול לגשת לקחת את התרופה מבית המרקחת ברמת גן. המרשם נשלח במייל לפקידה, שהדפיסה אותו ונתנה לו ביד והלה יצא מהבניין.

ביציאתו הוא ראה את היהודי הראשון עם "הפרוטקציה", מתווכח עם המאבטח שיכניס אותו. הוא נופף עם המרשם ואמר לו: "הבוטח בה' חסד יסובבנו". אולם סיפורנו לא תם בזה. עם יציאתו מהבניין ראה אותו יהודי משלוחן שעומד לצאת מהבניין עם שלחות בידו. לשאלתו לאן הוא נוסע, השיב: "לבית המרקחת ברמת גן להביא משם תרופה". התפלא היהודי לשמע הדברים וביקש בתמימות האם יוכל להצטרף אליו, ואכן כך היה. הוא הצטרף למשלוחן בנסיעתו והביא את התרופה המיוחלת לאביו החולה, ובכך זכה לפרוטקציה כפולה, גם לתרופה המיוחלת וגם לנסיעה המוזמנת אישית מבורא עולם לבית המרקחת להבאת התרופה. כך אומר בעל חובת הלבבות (שער הבטחון בתחילתו) שתועלת הבטחון היא "מנוחת נפש וביטחון על אלוקים יתברך: כמו שהעבד חייב לבטוח על אדוניו, מפי שאם איננו בטוח באלוקים בטוח בזולתו. ומי שבטוח בזולת ה', מסיר האלוקים השגחתו מעליו ומניח אותו ביד מי שבטח עליו".

נמצא מבורא היטב, שדוקא משום שבטח היהודי השני בחברו הקשור לוועדת התרופות, היא העובדה שהיתה לו לרועץ, כי משום שבטח בו ולא בקב"ה, הסיר הקב"ה את השגחתו ממנו.

ואמנם, כידוע הקב"ה משגיח על כל פרט ופרט בבריאה, "מביצי כינים ועד קרני ראמים", כיצד אם כן אומר בעל חובת הלבבות שהקב"ה מסיר את השגחתו ממי שלא בטח בו, והרי הקב"ה משגיח על הבריאה כולה?

אלא מבורא בספרים הקדושים שישנם שני מיני השגחות, השגחה גלויה והשגחה נסתרת, ההשגחה הנסתרת היא בעצם הטבע, שגם הוא מנוהל ומושגח ממנו יתברך, אדם הזוכה להאמין ולבטוח בקב"ה בלב ונפש, זוכה הוא לצאת מגדרי הטבע וההשגחה הנסתרת אל השגחה גלויה ממנו יתברך, ואילו אדם הבוטח בזולתו ולא רק בקב"ה, בעצם מסיר את השגחת ה' הפרטית ממנו, וחיינו מעתה מנוהלים בהשגחה כללית שהיא על פי חוקי הטבע.

יזכנו ה' לבטוח בקב"ה בלב שלם, וככל שנתמיד בכך, כך נזכה לישועות ונחמות כמו בימי החשמונאים ועל כך אנו אומרים "בימים ההם בזמן הזה."

י' טבת - יום הקדיש הכללי

בימינו קיבל התאריך עשרה בטבת משמעות נוספת, הקשורה לשואה: בתקופת השואה נרצחו בידי הנאצים ושותפיהם שישה מיליונים מיהודי אירופה, ובהם כמיליון וחצי ילדים. תאריך מותם של רבים מהם אינו ידוע, ועל כן נקבע י' בטבת, שהוא יום צום ותענית, כיום הקדיש הכללי: יום שבו אומרים תפילת קדיש לזכרם של האנשים, הנשים והילדים שנרצחו בשואה ואשר יום מותם אינו ידוע.

"ואתחכם כל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'" בזיכרון השואה אין די לזכור את הטרגדיות האישיות הנוראות, את החורבן האיום של הקהילות והציבור ואת המוות הנורא. יש לזכור גם את קדוש ה' שהצליחו אנשים ליצור בהתנהגותם במצבים כה קשים. אנשים שנשארו זקופי קומה במציאות כל כך משפילה. אנשים שעברו תופת והמשיכו לקיים מצוות בדבקות ומתוך אמונה צרופה. במותם ציוו לנו את חייהם לצוואה. סיפורי חייהם הפכו נחלת כולם ומקור להבנת עוצמת קידוש ה' שניתן לקיים בחיים.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

"אתה מרגיש שאין לך סמכות על הילדים בבית?", נשאל אחד ההורים. "כן. חשבתי שאם אני אהיה קשוח יותר, אתחיל גם קצת עונשים מידי פעם, אז זה יכניע אותם לתלם. אבל אני לא יכול, בגלל אשתי, היא ממש גנד עונשים. וגם זה לא ממש עוזר. לא משנה כמה אני מעניש את הילד - הוא שם עלי פסי", המשיך האב בייאוש. "חשוב להבין. מה זה עונש? עונש זה לא חינוך. נקודה. עונש זה גם לא סמכות. עונש זה הפוך מסמכות. כשאתה מעניש, הילד רואה שבעצם אין לך באמת כוח, שאתה חלש. הוא מבין שאתה לא דמות חשובה ומשמעותית מספיק בעיניו, ובגלל זה אתה בעצם זקוק לעונש, כדי שהוא יקשיב לך.

"בטווח הקצר - הרווחת. ייתכן שהוא גם יעשה את מה שאמרת לו, כי הוא יפחד מהעונש. אבל אותך הוא איבד. הוא כבר לא יעריך אותך", אמרתי. "ניכון. בגלל זה אני משתדל לא להעניש אותו יותר מדי. אני לא רוצה שהוא ישנא אותי". "אבל איך אפשר להגיע למקום כזה שהילד פשוט יקשיב לך?", שאל. **יש פתרון טוב וחינוכי.**

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"י יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלם"

רפואה שלימה

מזל וסקוביביניק בת זליכה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושש"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. תזכה לשנים רבות עם בעלה דובי

סרכה זלצמן

שימואל ועיפורה כהן שיבורכו מפי בלוין ובכל מילי דמיט ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך אושר, בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות וברכה והצלחה לבת ליחי

סרכות ואיחולים

יסף-חיים והדס-חנה דויד' הגיעו ידידיה למצוינות שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו, יה"ר שיתברך בכל מילי דמיט ברוחניות ובגשמיות ונחת ללוי ואסתר דויד' ולשמעון ודפנה

מזל טוב ואיחולים לבבנים

ליגאל דמתי למיכאל וסיגליה בריזלי לנישואי יחי"ד עם שיראל יה"ר שיקמו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. "עני הנפן בעני הנפן דבר נאה ומתקבל" ונחת ושלווה לסבא יעקב אמונה

כל הישועות והברכות

לאהרן וסימונה נהרי שתזמו לסעודה הרביעית בלוין זכות השיעור בלוין וזכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדש שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם ויזכו לשנים רבות וברכה לכל ילדיהם

רפואה שלימה

אסתר אהרונ' בת חיה ושמאל הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושש"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. תזכה לשנים רבות טובות ולטעונות

סרכה זלצמן

ליוסף וענת זלצמן על תרומתם לזכור הרבים לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיט ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה. שיזכו באושר ובפרנסה טובה והצלחה לילדיהם

סרכות ואיחולים

פנחס ומירב מוסאי הגיעו שלכמה למצוינות שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו, יה"ר שיתברך בכל מילי דמיט ברוחניות ובגשמיות ורפואה נחת ושלווה לשלמה ושרה לארי

כל הישועות והברכות

למרדכי ומלכה ירמיהו שתזמו לסעודה הרביעית בלוין זכות השיעור בלוין וזכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדש שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם ויזכו לשנים רבות להבדיל לעיני חנה בת בנימין ז"ל

סרכה זלצמן

יהודה וייכבד מזרחי שיבורכו מפי בלוין ובכל מילי דמיט ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה וירוו נחת ושלווה רפואה ליוכבד בת לורה וליהודה בן שאל וריקה וברכה לכל ילדיהם

למשפחת ספרדי היקרה

משתתפים בצערם בפטירת הצנועה והענוה בתיה ספרדי מן השמיים תנחמו ולא תדעו עוד צער

לע"נ הצנוע והענו

יוסף כרמי בן רחל ז"ל יג' טבת פקידת שנתו 08:30 יום שישי בבית העלמין

לע"נ הענו והצנוע

שלמה כהן-זהה בן זליכה ז"ל בתקיים אזכרה ביום רביעי יא' טבת 15:30 - עליה לבית העלמין 16:00 - תפילת מנחה, דברי תורה, ברכות ותפילת ערבית בבולל "יאור ודוד" שימליץ טוב בעד משפחתו

לע"נ הצנועה והענוה

חנה דויד' בת בנימין ז"ל ח' טבת פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"נ הצנוע והענו

מרדכי לארי בן שלמה ושרה שיחיו יד' טבת פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

למשפחת פרג היקרה

משתתפים בצערם בפטירת הצנוע והענו אברהם כרן מן השמיים תנחמו ולא תדעו עוד צער

לע"נ הצנוע והענו

פריחה ואברהם ז"ל י' טבת פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

לע"נ הצנוע והענו

יעקב מורן-יוסף בן חנה ז"ל נפטר כ"ו כסלו תשס"ב שימליץ טוב בעד משפחתו

לע"נ הצנוע והענו

יחזאי אבי) שמואליאן ז"ל בן מרגלית ז"ל י' טבת פקידת שנתו

לע"נ הצנוע והענו

מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג' רפאל בן מרים הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו מאיר חסן בן מסעודה הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת גיראן מנב"ת	אברהם יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרונ' בן ביבי הי"ו רחמים עמרני בן רבקה הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דויד' בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הרני בת מרי מנב"ת דליה נסימי בת גויר' מנב"ת הודיה חיה בת אסתר מנב"ת חן-חיה בת חנה מנב"ת	לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה רבאל אלביליה בן שמחה ז"ל שלמה בנצני בן זהרי ז"ל אברהם מסעוד לוי בן חיים ז"ל יקות תורג'מן בת פריחה ז"ל מימון קקן בן פריחה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל	עילאי דווח בן אריאלה-מזל ז"ל נסים נסימי בן פרי יצחק ז"ל יולנד בן-דוד בת פריחה ז"ל בידה מלכה בת אסתר ז"ל מרים הורוידה בת הרב יצחק ז"ל ניצה גואטה בת לידה ז"ל עליזה יצחק בת שרה ז"ל אסתר (גוהר) רחמני בת עזיזה ז"ל
--	--	--	--